

til dem, er din Stilling til Sagen. Hele Børsen veed jo nu, at Jakobe er forlovet med Sidenius.“

„Jeg har selv tænkt derpaa,“ sagde Philip Salomon uforanderligt sagtmodig trods Sønnens ophidsede, ja respektløse Tone. — „Sig mig engang, hvor stor en Sum drejer det sig i Grunden om!“

„Hvorfor spør' du? Du har jo læst hans Bog.“

„Javist! Javist! Men jeg sagde dig vistnok allerede dengang, at jeg ikke fik synderligt ud af den. Maaske har jeg gennembladet den for flygtigt, eller jeg har maaske slet ikke forstaaet den. Han har jo saadan sin egen Maade at skrive om den Slags Ting paa. Jeg har derfor nu tænkt at spørge dig, om du ikke her — ganske kort — kunde gengive mig Hovedindholdet af Bogen . . . i det hele give en sammentrængt, men dog nogenlunde ordnet Fremstilling af, hvad din Vens Ideer og Planer egentlig gaar ud paa.“

Intet kunde være Ivan kærere. Han fik i Hast de fornødne Kort og andre Papirer bragt tilveje, og i over en Time holdt han nu Faderen fastklemt til Stolen med sin Ordstrøm.

Pers Projekt, saaledes som han havde skitseret det i sin Bog, gik i det væsentlige ud paa følgende:

Der ligger ret indenfor Graadyb, hvor dette fører ind til Hjerdingbugten, en øde, saa godt som ubeboet Ø, den hedder Langli. Den viser sig, naar man kommer indenfor Skallingen, som en lang, graagrøn Klitrække, hvorover hist og her en straatækket Fiskerhytte titter frem. Længs dens Østside gaar der et gammelt Sejlløb op til Hjerting, det sydvestlige Jyllands oprindelige Udskibningssted, der nu er et lille fattigt Fiskerleje, hvor et Par store, tomme Købmandsgaarde og en Toldstation endnu minder om fordums Herlighed.

Det var en af Pers Paastande, at der var begaaet en „Kontor-Dumhed“, dengang Esbjerg i Slutningen af Treserne udvalgte til Havneplads. Han angreb denne Afgørelse dels paa Grund af selve Havnens udsatte Beliggenhed, især dog fordi den kun ved Jernbanelinjer kunde bringes i Forbindelse med det øvrige Land.

Hans Forslag gik nu ud paa at flytte det sydjyske Udskib-